

Første Afsnit.

Universitetets og den polytekniske Læreanstalts Forhold som Læreanstalter.

I.

Universitetet.

A. Almindelige Bestemmelser og Forhandlinger samt Afgjørelser af enkelte Tilfælde.

I. Bestyrelsen.

1. Ordningen af nogle almindelige Universitetsforhold.

I December 1876 henledede Universitetets Rektor, Professor Dr. Panum Konsistoriums Opmærksomhed paa forskellige Universitetsforhold, vedkommende dels den ydre Ordning af Universitetets Lærevirksomhed, dels Universitetsfesterne, ved hvilke nogle Ændringer i den gjældende Ordning kunde synes ønskelige. Konsistorium nedsatte i denne Anledning et Udvalg, bestaaende af Rektor, Konferensraad Madvig samt Professorerne Hammerich, Goos og Steen til at tage Sagen under Overvejelse; efter Professor Hammerichs Død valgtes i dennes Sted Professor H. Scharling til Medlem. Under 17. Maj 1877 afgav Udvalget sin Erklæring, i hvilken det enkeltvis gennemgik de af Rektor opstillede Forslag. Medens de Forslag, der havde Hensyn til Universitetsfesterne, for saa vidt de ere komne til Afgjørelse i dette Aar, omtales i det følgende under V., skulle her Oplysninger meddeles om de Forslag, der vedkomme den ydre Ordning af Universitetets Lærevirksomhed.

For at fremskaffe paalideligere og fuldstændigere Oplysninger om de studerende, som i hvert akademisk Halvaar benytte Universitetets Forelæsninger og Øvelser, havde — hedder det i Udvalgets Betænkning — Rektor foreslaaet, at Optagelsen af de foreskrevne Tilhørerlister ordnedes paa den Maade, at det paa lagdes de paagjældende studerende for eller ved Halvaarets Begyndelse at indtegne sig paa trykte, hos Pedellen henlagte Lister, og derved tillige paategne nærmere Oplysninger om deres vita academica. Afskrift heraf maatte da gives vedkommende Docenter, dels til Oplysning for dem selv, dels, for at man kunde føre videre

Kontrol med de indtegnede Studenter's virkelige Deltagelse i Undervisningen. I Forbindelse hermed havde Rektor foreslaaet, at der ved hvert Halvaars Begyndelse skulde udgives en trykt officiel Personalfortegnelse over de studerende, som benytte Universitetets Undervisning. Denne skulde tillige være Adressebog over de studerende samt end videre optage en Liste over Universitetets Embedsmænd, ligeledes med Angivelse af deres Bopæle.

Hertil bemærkede Udvalget, at det ikke kunde betvivles, at det af flere Grunde var ønskeligt for Universitetet at have saa fuldstændige og paalidelige Oplysninger som muligt om de studerende, der benytte dets Undervisning, og at det ogsaa troede, at det Middel hertil, som Optagelsen af Tilhørerlister frembød, kunde ordnes saaledes, at det ydede noget mere til Formaalets Opnaaelse, end Tilfældet var nu. Derimod ansaa det ikke den foreslaaede Ordning for mere betryggende i saa Henseende end, hvad der kunde opnaas lettere ved ringere Ændringer i den nu sædvanlige Fremgangsmaade. For saa vidt nemlig Virksomheden af den foreslaaede Ordning beroede paa de studerende, maatte det ikke overses, at der manglede ethvert Middel til at tvinge dem til at efterkomme det Paalæg, Forslaget forudsatte, hvorfor det let kunde stille sig saaledes, at de nye Lister bleve endnu mere mangelfulde end de hidtil brugte, og for saa vidt det kom an paa Docenterne, vilde den Kontrol, man ønskede og ventede af dem, naturligvis lige saa vel kunne føres med de nu brugelige Tilhørerlister som med Afskrifter af de paa Pedelkontoret førte Lister. Naar de samlede Tilhørerlister kom Konsistorium til Hænde, kunde dette endelig derved faa det samme Materiale til sin Raadighed, som ved fra Pødellen at modtage de hos ham paategnede Lister. Udvalget troede derfor ikke, at der var tilstrækkelig Grund til at foreskrive en anden Fremgangsmaade ved Optagelsen af Tilhørerlister end den, der hidtil havde været brugt, hvorimod det foreslog, at disse for Fremtiden skulde indrettes saaledes, at de kom til at indeholde noget mere end blot Navnene paa Tilhørerne. Hvad der navnlig savnedes nu, var paalidelig Kundskab om Tilhørernes Studiefag. I de Fakulteter, der omfattede forskellige Videnskabsgrene, var en Slutning hertil fra Deltagelsen i den paagældende Undervisning ofte umulig og altid højst usikker; i de Fakulteter, hvorom dette ikke gjaldt, var Slutningen i ethvert Fald ikke sikker, da det let kunde tænkes, at en studerende fra et Fakultet ønskede at høre en enkelt Forelæsning under et andet Fakultet. Dernæst savnedes ogsaa en hurtig og let tilgængelig Oplysning om, fra hvilket Aar Tilhørerne vare Studenter. Naar Tilhørerlisterne bleve indrettede saaledes, at de foruden Navnene indeholdt Oplysninger om de to nævnte Punkter, vilde de samlede yde det tilstrækkelige Grundlag for en halvaarlig Oversigt baade over Antallet af dem, der benytte Universitetets Undervisning, og over deres Fordeling mellem de forskellige Studiefag og paa de forskellige Dimissionsaar, en Oversigt, som Universitetet baade for sin egen Skyld og ud ad til havde Interesse i at forskaffe sig. Naar de Oplysninger, som forredes paa Tilhørerlisterne, indskrænkedes hertil, kunde man næppe gjøre den Indvending, at deres Optagelse under Forelæsningens Gang virkede forstyrrende. Dette vilde ved et saadant ringe Tillæg ikke i nogen væsentlig højere Grad være Tilfældet end nu ved Navnets Paategning. Derimod burde det ikke forlanges, at der yderligere skete Paategning om Absolveringen af præliminære Examina, om Bolig, Fødested eller deslige. De herom ønskelige Oplysninger vare eller kunde uden Vanskelighed blive tilgængelige paa anden Maade, og uden Nødvendighed burde

man ikke besvære Paategningen paa Tilhørlisterne. Hvad særlig Fødested angik, vilde det da være naturligere, at Oplysning herom fandtes paa den aarlig af Ministeriet besørgede Fortegnelse over dimitterede Studenter, hvorom der kunde ske en Henstilling til Ministeriet. Flere af Udvalgets Medlemmer ansaa dog Interessen herved for at være saa forsvindende efter vore Forhold, at de ikke vilde tilraade noget Skridt i den Anledning. For at lette Udfyldelsen af Tilhørlister i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag, ansaa Udvalget det for hensigtsmæssigt, at der affattedes trykte Skemata, forsynede med Rubriker for Navn, Dimissionsaar og Studiefag, hvilke det altsaa vilde paahvile Docenten at lade cirkulere og paase udfyldte. I øvrigt blev Docentens Opgave med Hensyn til den mulige Kontrol uforandret.

Det fremgik af det bemærkede, at Udvalget forudsatte det ved de ændrede Tilhørlister tilvejebragte Materiale anvendt paa den Maade, at der hvert Halvaar udarbejdedes en Oversigt over Benyttelsen af Universitetets Undervisning. Disse Oversigter burde, udarbejdede i Konsistoriums Kontor, forelægges Konsistorium og optages i Aarbogen. Herved vilde der formentlig af de Øjemed, der kunde tilsigtes ved Udgivelsen af en Personalfortegnelse, være fyldestgjort alt, hvad der passede for vore Forhold. I øvrigt vilde Udgivelsen af halvaarlige, officielle Personalfortegnelser over de studerende næppe have nogen Interesse hos os, hvor den akademiske Verden ikke i nogen Henseende dannede en fra andre afsluttet Kreds, hvor vi saa at sige ingen akademisk Jurisdiktion kjendte, hvor Betaling af Forelæsninger hørte til Sjældenhederne, og hvor den almindelige Vejviser indeholdt Oplysning om de allerfleste studerendes Boliger. Om Universitetets Professorer, Docenter og Samlingsbestyrere gave Lektionskatalogerne Oplysning, om deres Bopæle Vejviseren. For deres Skyld behøvedes altsaa Personalfortegnelsen heller ikke. Udvalgets Flertal kunde derfor ikke anbefale det herom handlende Forslag til Konsistorium.

Naar Tilhørlisterne skulde benyttes af Konsistorium paa den oven for angivne Maade, maatte der ske en Forandring i den nu gjældende Regel, som fandtes i Universitetsdirektionens Skrivelser af 14. Decbr. 1844 og 15. April 1845, meddelte Fakulterne af Konsistorium ved et Cirkulære af 21. Maj 1845, og i Følge hvilken Listerne indsendtes af vedkommende Dekanat umiddelbart til Ministeriet i Forbindelse med de foreskrevne Indberetninger om de i det forløbne Halvaar holdte Forelæsninger. Forandringen kunde ganske vist ikke blive den, at Listerne og de Indberetninger, som de ledsagede, for Fremtiden ikke skulde komme Ministeriet til Hænde. Der kunde ikke være Tale om at unddrage Ministeriet det heri liggende Middel til at øve Kontrol med Universitetets Virksomhed. Men Regelen burde være, at Dekanaterne indsendte Indberetningerne, hvis Indhold ogsaa havde Interesse for Aarbogen, samt Listerne til Konsistorium, og at de af dette, efter at være blevne benyttede som forudsat, indsendtes til Ministeriet. Naar Konsistorium ved en saadan Ordning tillige blev sat i Stand til at deltage i den Kontrol med Universitetslærernes Virksomhed, som hine Indberetninger tilsigtede, kunde Udvalget kun finde dette naturligt, og det troede, at den af Konsistorium øvede Kontrol endog havde mere Udsigt til i fornødent Fald at vise sig virksom. Udvalget tiltraadte derfor Rektors Forslag herom — Forslaget gik ud paa, at Indberetningerne om Forelæsningerne og Tilhørlisterne ved samme skulde indgives til Konsistorium i Stedet for til Ministeriet — dog, som berørt, med den væsentlige

Ændring, at Konsistorium efter fornøden Benyttelse indsendte Indberetningerne og Listerne til Ministeriet. Udvalget foreslog fremdeles at udstrække den nye Regel ogsaa til de Indberetninger, som i Følge Ministeriets Skrivelse af 4. Juli 1860 inden 14 Dage efter hvert Halvaars Begyndelse skulle indsendes, om den Tid, paa hvilken de ommeldte Forelæsninger ere begyndte, saaledes at ogsaa disse Indberetninger, der nu indsendtes umiddelbart til Ministeriet, for Fremtiden sendtes fra Fakulteterne til Konsistorium og af dette til Ministeriet, saa snart Uddrag af dem var gjort til Forelæggelse for Konsistorium og Benyttelse ved Aarbogens Redaktion. Naar denne Ordning, for hvilken der imidlertid maatte søges Ministeriets Billigelse, bifaldtes, fulgte det af sig selv, at de mulig fornødne Paamindelser til Fakulteterne eller enkelte Docenter om Indsendelse i rette Tid og paa foreskreven Maade maatte udgaa fra Konsistorium eller fra Rektor paa dettes Vegne proprio motu.

Rektor havde dernæst henledet Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være rettest, at Tilsynet med Trykningen og Udgivelsen af Lektionskatalogen i sin Tid gik over til Referendarius i Stedet for en dertil særlig valgt Professor, som det efter den nu værende Ordning vilde blive Tilfældet i Henhold til Konsistoriums Beslutning af 11. Marts 1846. Udvalget anbefalede en saadan Ordning. Den Byrde, som hint Hverv medførte, og som man af Hensyn til forskjellige, tidligere stedfindende Misligheder maatte paalægge en enkelt Mand, der blev ansvarlig for Katalogens Udgivelse tilbørlig og i rette Tid, burde helst lægges der, hvor den voldte mindst Besvær og derfor lettest kunde bæres. Men naar de nys omtalte Indberetninger indsendtes til Konsistorium, vilde Referendarius, dels ved sin Beskæftigelse med disse, dels ogsaa som Udgiver af Aarbogen, have en Del Forudsætninger for hint Arbejdes Udførelse, som enhver anden, der fra nyt skulde overtage det, vilde savne, og omvendt vilde Arbejdet med Lektionskatalogen kunne lette ham noget af Arbejdet ved Aarbogen og de omtalte Indberetninger. Disse Betragtninger indeholdt imidlertid ingen som helst Grund til at fremskynde Tidspunktet for den foreslaaede Forandring. Det var først, naar den Tid kom, da Konsistorium dog skulde lægge Byrden paa en anden end den nu værende Redaktør, at Forandringen efter Udvalgets Mening skulde træde i Kraft. I øvrigt vilde selvfølgelig alle de Regler for Lektionskatalogens Udgivelse og Indretning, som vare fastsatte af Konsistorium, beholde deres Gyldighed, naar Arbejdet henlagdes til Referendarius.

I Overensstemmelse med det foranførte indstillede Udvalget, henholdsvis enkelte af dets Medlemmer, følgende:

1. Konsistorium beslutter, at der til Cirkulation af de anordnede Tilhørerlister, baade Begyndelses- og Slutningslister, for Fremtiden skal benyttes trykte Skemata med 3 Rubriker, nemlig for Navn, Dimissionsaar og Studiefag, hvilke det paaligger vedkommende Docenter at paase udfylde. Herom underrettes Fakulteterne.

Enkelte af Udvalget foresloge, at det samtidig skulde henstilles til Ministeriet, at den aarlige Fortegnelse over Studenter, der have taget Afgangsexamen, maatte optage Oplysning om disses Fødested.

2. Det indstilles til Ministeriet, at Indberetningerne om Begyndelsen af de anmeldte og om de i det forløbne Halvaar holdte Forelæsninger og Øvelser samt Tilhørerlisterne for Fremtiden maa indsendes fra Fakulteterne til Konsistorium

og, efter Benyttelse her, af dette til Ministeriet. Et Oversigtsudrag af Indberetningerne og Listerne forelægges Konsistorium og optages i Aarbogen.

3. Konsistorium beslutter, at Tilsynet med Trykningen og Udgivelsen af Lektionskatalogen, naar den Tid kommer, at dette skal overdrages til en ny Redaktør, gaar over til Referendarius.

I Konsistoriums Møde den 6. Juni 1877 kom Sagen til Forhandling. Udvalgets Indstilling under Nr. 1, 1ste Stykke vedtoges, hvorhos Konsistorium besluttede, at Reglerne om Listernes Optagelse skulde optrykkes og omsendes. Nr. 1, 2det Stykke bortfaldt, Indstillingerne under Nr. 2 og 3 vedtoges, dog saaledes, at det under Nr. 2 omhandlede Oversigtsudrag ikke behøvede at forelægges Konsistorium.

Da det under Nr. 2 vedtagne Forslag, som berørt, vilde udkræve en Forandring i Universitetsdirektionens Skrivelser af 14. Decbr. 1844 og 15. Apr. 1845, som ogsaa Ministeriets Skrivelse af 16. Maj 1860, gjorde Konsistorium under 14. Juni Indstilling herom til Ministeriet. Det bemærkedes her, at det var en Mangel, at det ikke under de nu værende Forhold var muligt for Universitetet at forskaffe sig en paalidelig Oversigt over Benyttelsen af Universitetets Undervisning, en Ulempe, der f. Ex. fremtraadte følelig ved Affattelsen af de aarlige Indberetninger, som Konsistorium gjorde til Ministeriet til Optagelse i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget. Til lettere og sikrere Gjennemførelse af de Beslutninger, Konsistorium havde taget for at afhjælpe denne Mangel, vilde den Forandring bidrage, som nu indstilledes til Ministeriet. Bifaldtes den, var det en Selvfølge, at Konsistorium vilde have at give de Paamindelser til Fakulteterne eller enkelte Docenter om Indsendelse i rette Tid, som maatte vise sig fornødne. Ved Skrivelse af 28. s. M. bifaldt Ministeriet derefter, at Indberetningerne om de i hvert Halvaar holdte Forelæsninger og Øvelser med Tilhørerlisterne og Indberetningerne om Begyndelsen af anmeldte Forelæsninger for Fremtiden sendtes fra Fakulteterne til Konsistorium og af dette, efter at være benyttede paa den af Konsistorium angivne Maade, indsendtes samlede til Ministeriet, alt dog under den Forudsætning, at Konsistorium gav de Paamindelser til Fakulteterne eller enkelte Docenter om Indsendelse i rette Tid, som maatte vise sig fornødne, og at i ethvert Tilfælde Indberetningerne for ethvert Semester vare Ministeriet tilstillede inden Udgangen af det paafølgende Semester.

Under 9. Juli 1877 udsendte Konsistorium derefter følgende Cirkulære til alle Universitetslærerne, indeholdende en Sammenstilling af alle de gjældende Regler om Afgivelse af Indberetninger med Hensyn til anmeldte og holdte Forelæsninger og Øvelser samt Indsendelse af Tilhørerlister:

„De af Direktionen for Universitetet og de lærde Skoler under 14. Decbr. 1844 og 15. April 1845 samt af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under 16. Maj 1860 fastsatte Regler om Afgivelse af Indberetninger med Hensyn til anmeldte og afholdte Forelæsninger og Øvelser samt Indsendelse af Tilhørerlister bringes herved paa ny i Erindring med nogle nærmere Bestemmelser, som dels efter Konsistoriums Indstilling ere bifaldte af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under 28. Juni 1877, dels vedtagne af Konsistorium.

1. Samtlige ved Universitetet ansatte Docenter have umiddelbart efter hvert akademisk Halvaars Udløb at tilstille vedkommende Dekanat Lister over Tilhørere og Deltagere med Hensyn til de af dem holdte Forelæsninger og Øvelser,

- der nærmest ere beregnede for studerende og bestemte til disses akademiske Uddannelse. Samme Forpligtelse paahviler Privatdocenter, hvilket skal tilkjendegives disse, naar de indsende deres Anmeldelser om Forelæsninger til Indrykkelse i Lektionskatalogen.
2. Disse Lister bør optages i det mindste tvende Gange for hver Forelæsning, nemlig i Løbet dels af den første, dels af den sidste Maaned af det Halvaar, hvori Forelæsningerne holdes. Dog gjælder Forpligtelsen til foruden Begyndelseslister ogsaa at optage Slutningslister ikke med Hensyn til Privatissima, om de endogsaa holdes for studerende. De Lister, der kort før Forelæsningernes Begyndelse maatte være optagne enten af Kassereren eller af vedkommende Docenter selv, kunne træde i Stedet for Lister, optagne ved selve Forelæsningernes Begyndelse.
 3. Til Listerne benyttes fra Efteraarshalvaaret 1877 at regne trykte Skemata med Rubriker for Navn, Dimissionsaar og Studiefag, hvis Udfyldelse det paahviler Docenten at paase.
 4. I de Indberetninger, med hvilke Listerne indsendes, bliver paa et dertil indrettet Skema at angive, hvilke Forelæsninger Docenten har holdt, om de ere holdte offentlig, privat eller privatissime, det ugentlige Timeantal, naar Forelæsningerne ere begyndte, naar sluttede og hvorvidt tilendebragte, hvorvidt større Afbrydelse har fundet Sted, og da, af hvilken Grund.
 5. Indberetningerne med Tilhørerlister indsendes af vedkommende Dekanater til Konsistorium snarest muligt efter hvert akademisk Halvaars Udløb, og indsendes af Konsistorium til Ministeriet.
 6. Inden 14 Dage efter hvert akademisk Halvaars Begyndelse indsendes af Fakultetet til Konsistorium en Beretning, om de i Lektionskatalogen anmeldte Forelæsninger af Docenterne ere begyndte i rette Tid, overensstemmende med Bekjendtgjærelse af 13. Maj 1850 om en forandret Inddeling af det akademiske Aar § 2, hvilken Beretning, for saa vidt enten den i samme Bekjendtgjærelses § 4 ommeldte Omstændighed eller særlige personlige Grunde i noget Tilfælde maatte have forsinket eller hindret Forelæsningernes eller en enkelt Forelæsnings Begyndelse til den foreskrevne Tid, bliver at ledsage med særskilt Oplysning desangaaende. Konsistorium indsender disse Indberetninger til Ministeriet.
- Cirkulærene tillige med de udarbejdede Skemata til Tilhørerlister sendtes s. D. til samtlige Fakulteter med fornøden Vejledning.

2. Uddrag af akademiske Love til Brug for de studerende.

Ved Immatrikulationen overleveres der de unge Studenter et Uddrag af Bestemmelserne i Univ. Fund. 7. Maj 1788. Da dette Uddrag for en stor Del holdt sig temmelig nær til Udtrykkene i selve Fundatsen, var det selvfølgelig i Tidens Løb blevet mindre tidssvarende, og Universitetets da værende Rektor, Professor Ussing, foreslog derfor Konsistorium i Septbr. 1876, at et af ham efter Raadslagning med Konsistoriums lovkyndige Medlemmer affattet „Uddrag af akademiske Love“ skulde træde i Stedet for det tidligere benyttede. Dette nye Uddrag, som Konsistorium vedtog, lyder saaledes:

- „I. Samtlige studerende ved Københavns Universitet bør i deres Studeringer, Flid og Forhold vise sig saaledes, som det sømmet sig dem, der dyrke Videnskaberne og berede sig til Kirkens og Statens Embeder. De have at bevise Rektor og Professorerne den Agtelse og Lydighed, som enhver efter sit Embede har Ret til at fordrø, og hvis de indkaldes enten for Konsistorium eller for det Fakultet, hvorunder de høre, eller i øvrigt for nogen akademisk Foresat, saasom for Bestyreren af et dem tildelt Stipendium, have de uden Vægning at møde og i forekommende Tilfælde at gjøre Rede saa vel for deres Flid, som for deres øvrige Opførsel.
- II. Skulde nogen Student gjøre sig skyldig i Uorden, Uartighed og Opsætsighed mod sine Foresatte, kan der af de akademiske Myndigheder gives ham offentlige eller private Irettesættelser, eller paalægges ham smaa Pengemulκτη, som ved gjentagen Forseelse forhøjes, eller han kan udelukkes fra Stipendierne, og ved meget grove Forseelser endog relegeres fra Universitetet for en Tid eller for bestandig.
- III. De studerende have fuldkommen Frihed til at høre Kollegier, hvor de ville, enten hos Professorerne eller hos andre Lærere ved Universitetet; men de ville i Regelen ikke kunne stedes til nogen af de Examina, Universitetet afholder, uden ordentlig og stadig at have benyttet Universitetets Undervisning, og det forudsættes, at de først efter et flittigt Studium, og naar de tro at have tilegnet sig den Modenhed, der kræves, indstille sig til disse Prøver.

Med Hensyn til Erlæggelse af Honorar for saadanne Forelæsninger, for hvilke der efter Bestemmelsen i Lønningsloven af 25. Marts 1871 § 4 kan fordres et saadant, og med Hensyn til særegen Fritagelse derfor forholdes efter Bekj. 16. Avg. 1831.

- IV. For at ingen dygtig studerende ved Fattigdom skal hindres i at fuldende sit Studium og blive en nyttig Statens eller Kirkens Tjener, er der dels af Staten, dels af private Mænd stiftet Stipendier og Kollegier, der kunne komme saadanne til gode. Men ligesom disse Beneficia ikke bør tildeles nogen, med mindre hans Evner og Vilje synes at love, at han vil blive dygtig i sin Gjerning, saaledes maa heller ingen hverken nyde Oplagspenge fra Skolerne, eller beholde noget ham tilstaaet Stipendium ved Universitetet, naar han ikke med stadig Flid bivaaner Forelæsninger, samt i al anden Maade viser sig flittig og skikkelig i sin Opførsel, hvilket nøje skal paases af alle vedkommende.

Dersom nogen, som nyder noget Stipendium eller Kollegium, bliver erklæret immaturus eller erholder non contemnendus til nogen af Universitetets Embedsexamina, kan han ikke længer beholde de ham forundte Beneficia.

Med Hensyn til Betingelserne for at kunne erholde det ordinære Kommunitetsstipendium og det dermed forbundne Regensbeneficium, Tiden, hvori samme kan nydes m. v. forholdes efter de i Regl. 11. Febr. 1848 foreskrevne Regler, med de Forandringer, som disse ved senere Bestemmelser ere undergaaede.

I Henseende til Universitetets øvrige Stipendier og Kollegier henvises til de særlige Fundatser for disse Stiftelser i Forbindelse med de almindelige Forskrifter i Universitetslovgivningen, navnlig i Univ. Fund. 7. Maj 1788 (Kap. VI.*).

I øvrigt have de studerende at holde sig efterrettelig, hvad der i Univ. Fund.

7. Maj 1788 og i senere, Universitetet betræffende Anordninger er befalet, dem vedkommende.

*) Om Universitetets Stipendier indeholdes Oplysning i A. W. Scheels Universitetsprogram fra 1844 og en kortfattet Udsigt i Universitetsaarbogen 1873—75 S. 132 ff. Opslag om ledige Stipendier gjøres i Universitetsbygningen.

Angaaende det Uformuenhedsbevis (testimonium paupertatis), som skal fremlægges ved Ansøgning om Universitetsstipendier, se Bekj. 24. Jan. 1835."

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetets Examina.

1. Om nogle Forandringer i de faste Censorers Tal og Lønning.

Da faste Censorer i Aaret 1871 bleve indførte, tilskrev Ministeriet under 18. April s. A. Formanden for de lægevidenskabelige Censorer, at det, saafremt det ved Fordelingen af Fagene mellem Censorerne maatte findes ønskeligt at faa en 10de Censor beskikket, maatte udbede sig snarest muligt underrettet om, i hvilke Fag han vilde komme til særlig at censurere, for at det fornødne Valg derefter af Ministeriet kunde blive truffet. Der kom imidlertid den Gang ingen Indstilling herom. Først i 1877 blev Sagen i en noget forandret Form bragt frem i en Indstilling af 15. Jan. fra den da værende Formand for de lægevidenskabelige Censorer, Overlæge, Dr. med. Hirschsprung.

Han mindede heri om, at da Censorinstitutionen i Henhold til Lov 25. Marts 1871 traadte i Kraft ved den lægevidenskabelige Examen, bleve de 14 Fag; i hvilke der examineres ved Examens to Afdelinger, fordelt mellem 9 Censorer. Da 2 Censorer skulde være tilstede ved hver Examination, tilfaldt der hver Censor 3 Fag, enkelte af dem endog 4. Betalingen var bestemt til 200 Rd. Paa det Tidspunkt, da der forhandlede om de lægevidenskabelige Censorers eventuelle Stilling, syntes der allerede i det fra 1864 stadig stigende Antal af medicinske studerende at have foreligget tilstrækkelig Erfaring til Begrundelse af en Dom om det betydelige Arbejde, der vilde tilfalde Censorerne. Ved Fastsættelsen af Censorernes Antal og Bestemmelsen af det Honorar, der skulde tildeles dem, var der imidlertid næppe lagt tilstrækkelig Vægt paa de givne Forhold. Først fra Sommeren 1875 bevilgedes der de lægevidenskabelige Censorer et Tilskud af 200 Kr., saa at den aarlige Betaling nu var 600 Kr. Imidlertid var der dog endnu et betydeligt Misforhold tilstede, og dette blev endnu stærkere fremtrædende ved en Sammenligning med Forholdene ved de andre Fakulteter, til hvilke Tilgangen langt fra var saa betydelig, medens Censorerne i alt Fald til Dels vare bedre aflagte. Haabet om, at Antallet af lægevidenskabelige studerende i Aarens Løb dog atter vilde aftage, havde svigtet; der fandtes endnu den samme foruroligende Tilstrømning, ja i Sommeren 1876 indstillede sig til Examens første Del ikke mindre end 41 Kandidater, et Tal, som næppe nogen Sinde tidligere var blevet naaet.

At Censurforretningerne under disse Omstændigheder maatte blive i en ikke ringe Grad byrdefulde, vilde være indlysende, og da med Udlobet af 1ste Halvaar 1877 det Tidsrum af 3 Aar, for hvilket Censorerne vare ansatte, udlob, og en ny Ud nævnelse saaledes forestod, havde de anset Tidspunktet for vel egnet til en Henvendelse til Ministeriet herom. Censorerne mindede om, at Stillingen som Censor fordrede visse Egenskaber, der kun kunde ventes hos Mænd i en modnere Alder, i